

steriet efter sin Formening ikke er gaaet udenfor Grundloven. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at denne Udtalelse af mig kunde paa ingen Maade bringes i Samklang med Udtalelser fra en anden Minister om, at vi vare komne udenfor Grundlovens Forudsætninger. Jeg maa dog tilstaa, at jeg ser ikke Modsigelsen, som kunde søges deri, og jeg formener, at det gjælder ikke blot Regjeringen, men ligesaa fuldt Andre som Regjeringen. Der er jo meget, som efter vor Formening — naar jeg siger vor, mener jeg min og mine Meningsfællers — er stridende, ikke kan bringes i Samklang med Grundlovens Forudsætninger. Jeg skal f. Ex. nævne, at naar en af Rigsdagens Afdelinger i en Henvendelse til Hans Majestæt Kongen stiller den Fordring, at Hans Majestæt Kongens Regjering altid skal være i Overensstemmelse med Flertallet af denne Del af Repræsentationen, hvilket altsaa med andre Ord vil sige, at det er ligegyldigt, om den er i Overensstemmelse med den anden Del af Repræsentationen, er det efter vor Mening fuldstændig udenfor Grundlovens Forudsætninger, men det har aldrig faldet os ind derfor at ville stemple dem, som maatte fremkomme med en saadan Paastand, som Grundlovsbrydere; Grundloven bestaaer ligesuldt. Jeg kan nævne et andet Exempel. Naar nogen af Rigsdagens Afdelinger sender Finantslovsforslaget, Forslaget til den Lov, der jo skal staves tilveie hvert Aar, over til den anden Del af Repræsentationen med den Bemærkning: „Denne Finantslov eller ingen“, er det efter min Formening ganske udenfor Grundlovens Forudsætninger. Smidstid om Noget ligger udenfor eller ligger indenfor Grundlovens Forudsætninger, derom kan der naturligvis disputeres overmaade meget og i de allerfleste Tilfælde. I et Tilfælde troer jeg dog ikke let, at der kan være nogen Uenighed til Stede, nemlig derom at Grundloven forudsætter, at der hvert Aar tilveiebringes en samstemmende Vedtagelse af Finantsloven fra begge Rigsdagens Afdelinger, derom kan der jo formustigvis ikke være nogen som helst Tvivl. Naar en af Afdelingerne eksempelvis nægter at behandle selve Finantslovsforslaget, troer jeg ikke, at der kan være den fjærneste Tvivl om, troer jeg ikke, at Nogen vil kunne modstige, at dette er ganske udenfor Grundlovens Forudsætninger, men jeg i det Mindste er ikke gaaet saa vidt, at jeg har betegnet det som et Grundlovsbrud fra deres Side, som have gjort det. At det ganske vist har været Grundlovens Forudsætning, at de to Afdelinger af Repræsentationen vilde enes om en Finantslov, fremgaaer jo med største

Tydelighed deraf, at Grundloven ikke har nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af, at en saadan Enighed ikke opnaaes. Altsaa det er ikke blot igjennem Ministeriets Handlinger, men det er paa mange Punkter, at det kan gjøres gjældende, at der er flet Ting, som ligge udenfor Grundlovens Forudsætninger, men at dette er ensbetydende med et Brud paa Grundloven, det er dette, jeg benægter.

Jeg udtalte i Gaar det Haab, at Forhandlingen om Finantslovsforslaget maatte denne Gang føre til Enighed mellem de forskellige Faktorer. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte sig langt bestemtere derom. Han ansaa det for meget sandsynligt, ja, jeg tror endogjaa, han ansaa det for givet, at noget Saadant maatte komme tilveie, men der var en vis Bitterhed i hans Udtryk, den Gang han talte derom. Det er senere blevet mig meddelt, at der i nogle Blade har været fabledt om Underhaandsforhandlinger, der fandt Sted mellem Regjeringen og Førere for et Flertal her i Thinget, hvoriblandt det ærede Medlem ikke var, og jeg tror endogjaa, at man ser gaaet saa vidt, at man har forudsat, at der allerede var Aftaler. Dersom det ærede Medlem skulde have læst dette i Bladene, kan jeg deri finde en Slags Forklaring af de Udtryk, han brugte i Gaar, da han omtalte Sandsynlighederne for, at en Finantslov kunde komme til Stede. Nei, mit Haab om, at en regelmæssig Finantslov kan komme til Stede, støtter sig kun derpaa, at jeg har den Formening, at man fra alle Sider længes mere og mere efter at komme til en Afslutning af disse politiske Kampe og altsaa selvfølgelig efter at komme til at gøre det første Skridt der henimod ved Enighed om en Finantslov. Det Første, Gnefte, der udfordres dertil, er jo, at man tager fat for Alvor paa Behandlingen af Finantslovsforslaget, ikke en Skinforhandling, men for Alvor og med Villighed til at søge at komme overens indbyrdes mellem de forskellige Faktorer af Lovgivningsmagten, altsaa med andre Ord, at forhandle dette Finantslovsforslag overensstemmende med Grundlovens Forudsætninger.

Jagt: Medens det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) talte i Gaar, udbad jeg mig Ordet for at motivere en Afbrydelse, men jeg finder ikke nu Anledning til, navnlig efter den høitærede Conseilspresidentens nys holdte Foredrag, at imødegaa den diindrende Tale, det ærede Medlem holdt om Grundlovsbrud, Krænkelse af Folkethingets Bevillingsret og andre Be-